

T.C.
KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
ORMAN FAKKÜLTESİ, ORMAN MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ

ORMANCILIK PROJE TASARIM DERSİ
PROJE ÖDEVİ

Doc. Dr. Oguz Kurdoglu

Öğrenci No: 366028 Adı Soyadı: ŞAHAN ŞAHİN

ÖDEV KONUSU: Aşık Veysel ile Aldo Leopold Yazınlarında Toprak (Çevre) Etik Karşılaştırmalar

”

**Orman yurdun öz evladı ormansız
yok dünya tadı. Aşık Veysel**

www.enguzeli.net

ORMAN

Orman yurdun temelidir,
Nesillerin evvelidir,
Her sanatın ilk elidir,
Ormandaki varlıđa bak.

Orman memleketin süsü,
Hem ufađı, hem irisi,
Her dalında bir kuş sesi,
Ormandaki varlıđa bak.

Çiçekler açar renk renk,
Dağları süsler gülerek,
Selleri önler emerek,
Ormandaki varlıđa bak.

Gemi olur, suda yüzer,
Uçak olur, gökte gezer,
Kalem, kađıt neler yazar,
Ormandaki varlıđa bak.

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

ALDO LEOPOLD VE TOPRAK ETİĞİ

Toprağın bir topluluk oluşu ekolojinin temel kavramıdır,ama toprağın sevilmesi ve sayılması etiğin bir uzantısıdır.

Aldo Leopold

Hiç kuşku yok ki, 20. yüzyılda çevre etiği ve felsefesi alanlarında en etkili düşünürlerden biridir. Doğal alanların korunmasına ve doğadaki tüm türlerin koruma altına alınmasına yönelik önemli çalışmaları olmuştur. Bu çalışmaları, yazdığı üç kitap ve yüzlerce makaleyle okurlarına ulaştırmıştır.

Doğa üzerine ve yabanıl hayatın içsel değeri üzerine lirik yazıları Amerikalılar üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. Aynı zamanda bir bilim insanı olan Leopold, doğa yazınına ekoloji bilimi ve etikle birleştiren ilk filozoftur. Yale Üniversitesi'nde ormancılık eğitimi alan Leopold, yabanıl yaşam yönetiminin [wildlife management] bir meslek dalı olarak kurulmasında baş rolü oynamış, Madison Wisconsin Üniversitesi'nde bu alanda Amerika'nın ilk profesörü olarak uzun yıllar görev yapmıştır.

Leopold'un ünlü eseri

A Sand County Almanac

(Bir Kum

Yöresi Almanığı),

1949 yılında yayımlandığında, New York Times Book Review Leopold'u "filozof ve kalbiyle yazan bir şair" olarak tanımlamıştır. Önceleri doğa korumacı çevrelerin ilgi alanında olan kitap, 1960'lı yıllarda başlayan çevre hareketiyle gittikçe önem kazanmıştır. Günümüzde "çevre hareketinin incili" ve bir "doğa tarihi edebiyatı klasiği" olarak kabul edilen A Sand County Almanac'ı çok önemli kılan, kitabın son bölümünde yer alan "The Land Ethic" (Toprak UFUK ÖZDAĞ Doç.Dr., Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü Ufuk Özdağ, Aldo Leopold ve Toprak Etiği, Toprak Topluluğunun Sade Bir Üyesi ve Vatandaşı Olmak

Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim,

BİLİM ve AKLIN AYDINLIĞINDA EĞİTİM yazısıdır. Leopold'un toprak etiği kavramını ortaya atmasındaki en büyük etken insan faaliyetleri nedeniyle toprağa gelen zarardan ve özellikle de Amerika'nın güneybatısında çevrenin hızla bozulmasından duyduğu büyük rahatsızlıktır.

Nasıl Bir Doğa Koruma?

Leopold doğaya insan faaliyetleriyle gelen zararı, "insan ve doğa arasında uyum" olarak tanımladığı doğa korumayla [conservation] ve özellikle de doğa koruma eğitiminin "içeriğini" değiştirmek suretiyle karşılamaya çalışır. Leopold'dan önce gelen Amerikalı kaynak korumacılar çevre konusundaki görüşlerinde insan merkezli bir tutum almışlardı. Doğa koruma alanında, doğaya insana faydası açısından bakan Gifford Pinchot'ın fikirleri benimsenmişti. Leopold da, kariyerinin ilk yıllarında, eğitimi "insan ırkının ilk görevinin, üzerinde yaşadığı dünyayı kontrol etmesi" olduğuna inanan ve "doğayı korumanın en çok insana en uzun vadede en çok fayda anlamına geldiğini" söyleyen Pinchot'tan almıştır (Pinchot 188). Daha sonra Leopold, böyle bir eğitimin yetersizliğini fark etmiştir. Çünkü ona göre, Pinchot'ın modeli sadece ekonomik değeri olan bölgelerin ve canlıların korunmasını sağlamakta, ekosistemlerin sağlığını ise göz ardı etmektedir; daha doğrusu, bu yaklaşım, doğanın yağmalanmasını engelleyememektedir. Leopold, toprağın saygı görmediği bu tutumu problemin ana kaynağı olarak görüp, biyotik çevrenin içsel değeri olduğunu savunur. Leopold'a göre, insanlar doğaya hükmetmek ve doğayı sömürmek yerine, kendilerini biyotik topluluğun sade bir üyesi olarak görmelidirler. Leopold, bu bütüncü bakış açısına ekoloji bilgisini Rus yazar P. D. Ouspensky'nin felsefesiyle birleştirerek ulaşmıştır; bu şekilde, insanın, içsel olarak değerli biyotik topluluğun "sade bir üyesi" olduğu yeni bir etik anlayış edinmiştir. Frank Stewart, A Natural History of Nature Writing

adlı kitabında, Leopold'un Ouspensky'den etkilenişini şöyle anlatır: "Leopold Frederick Clements ve Henry Cowles gibi erken dönem bitki ekologlarının yazılarını okumuştum, ama makalesi ["Some Fundamentals of Conservation in the Southwest" (Güneybatıda Doğa Korumanın Bazı Esasları)] için araştırma yaparken, yaşayan, bütüncü bir çevre fikrini destekleyici çok az bilimsel veri buldum. Bu bakımdan, tartışmasına destek bulmak için felsefeye, ve özellikle de Rus yazar P. D. Ouspensky'ye döndüm. Tertium Organum adlı kitabında, Ouspensky, ölü madde olarak görünen bir çok unsurun, derin anlamda canlı olduğunu ve bilince sahip olduğunu söylemişti. Leopold, 1923 tarihli "Some Fundamentals of Conservation in the Southwest" adlı yazısında Ouspensky'nin bu bütüncü bakışını yazarın kendi sözleriyle anlatır;

Ouspensky şöyle demiştir: "İnsan vücudunun tamamından ve insanın kendisinden haberimiz olmayıp bu vücudun içinden bir santimetrekareyi incelemeye kalksak, o zaman bu küçük kübik et parçasında olup bitenler, insana, cansız bir doğada olup biten doğa fenomenleri gibi görünür" (RMG 94).

Leopold, Ouspensky'nin dünyanın bütün bölümlerini -toprağı, dağları, nehirleri, atmosferi- bir bütünün birbiriyle koordinasyon içindeki organlarına benzetmesine, bu organların her birinin bütünde bir fonksiyonu olduğuna dair inancına ve bu yaşayan organizmaya bir ruh ve bilinç atfedebileceğine dair düşüncelerine değinir. Kısacası, Ouspensky, "kendi içinde parçalara ayrılmaz her şeyin yaşayan bir varlık olduğunu" söylemiştir (RMG 95).

Bir bilim adamı olarak Aldo Leopold, biyotik toplulukların "hakları" olduğu konusunda ısrarcıdır.

"Toprak Etiği"nde Leopold toprağın onu oluşturan bütün öğeleriyle -insanları, kara ve su parçaları, bitki ve hayvanlarıyla- tek bir topluluk olarak düşünülmesini ister. Leopold'a göre, insan topluluklarının birbirlerine gösterdikleri ilginin toprağa da gösterilmesi gerekir. Leopold, "Toprağı kötüye kullanıyoruz çünkü toprağı sadece şahsi bir mal olarak görüyoruz der. Ona göre, "toprağı sevgi ve saygı ancak toprağı ait olduğumuz bir topluluk olarak görmeye başladığımızda gerçekleşecektir" (SCA xviii).

Leopold'un faydacılığı benimsemiş olan doğa koruma faaliyetlerini reddetmesine sebep olarak güneybatıda ormancılık yaptığı günlerde yaşadığı bir olay gösterilir. Bu yıllarda ormanlık arazilerde kurtlar görüldükleri yerde yok edilmektedir ve Leopold avladığı, ölmekte olan bir kurdun gözlerinde keskin bir yeşil ışığın söndüğünü fark eder. Bir uyanış olarak nitelendirilebilecek bu olay Leopold'un ekosisteme zarar veren doğa koruma politikalarını reddederek doğal alanların, yırtıcı hayvanlar da dahil, olduğu gibi korunması gerektiğine inandığı yeni bir yaklaşımı benimsemesine yol açmıştır. A Sand County Almanac'da, ünlü "Thinking Like a Mountain" (Bir Dağ Gibi Düşünmek) adlı yazısında, Leopold "bir kurdun ulumasını objektif olarak dinleyebilmek için sadece bir dağ yeterince uzun yaşamıştır" der ve yaşadığı değişimi şöyle anlatır:Kurdun yanına vaktinde yetiştik ve gözlerinde keskin bir yeşil alevin sönmekte olduğunu gördük. İşte o zaman anladım[ve o günden beri iyi biliyorum] ki, o gözlerde benim için -sadece benim ve dağın bildiği yeni bir şey vardı. O zamanlar gençtim ve hep tetiği çekme arzusuyla doluydum; öyle düşünüyordum çünkü daha az kurt daha çok geyik demektir.

Hele hiç kurdun kalmaması avcıya bir cennet olacaktı. Ama yeşil alevin söndüğünü görünce, anladım ki ne kurt ne de dağ bu düşünceden yanaydı. Leopold bu olayla, doğal alanların tarihsel bir süreç içinde incelenmesinin önemini vurgular. Leopold kurtların yok edilmesiyle ortaya çıkan geyik fazlalığının zaman içinde dağların florasını bozarak ekolojik dengesizliğe yol açtığının farkına varmıştır. Yaşadığı olay Leopold'a, kurdun, geyiğin ve dağlardaki bitki örtüsünün biyotik topluluğun bireyleri olduğunu ve her bir parçanın bütünün dengesinde önemli rolü olduğunu öğretir. Leopold'a göre, doğaya tarihsel açıdan değil de, sadece o günün verileriyle bakılmış olsa, ekosistemde meydana gelen bozulma anlaşılmaz. İşte Leopold'a göre "bir dağ gibi düşünmenin" anlamı budur.

A Sand County Almanac'ın "Toprak Etiği" bölümünde Leopold, tarihin ekoloji açısından yorumunu ister ve tarihsel süreçte ekosisteme zarar veren her faaliyetin etik olarak yanlışlığını ortaya koyar.

Toprak Etiğinin Anlamı

Bir eylem biyotik topluluğun bütünlüğünü, dengesini ve güzelliğini koruduğunda doğru, aksi takdirde yanlış bir eylemdir.

Aldo Leopold, "Toprak Etiği" Aldo Leopold, Oelschlager'in "çağdaş doğal yaşam alanları felsefesine Leopold'un en büyük katkısı" (205) olarak tanımladığı "Toprak Etiği" yazısına, etik sistemlerin evrim geçirdiğini söyleyerek başlar. Leopold etiğin sınırlarının genişleyebileceğine dair inancını, geçmişte de etiğin sınırlarının genişletilmiş olmasına bir örnek vererek kanıtlar: etiğin evrimsel doğasını, Odysseus'un köle kızlarına yaptığı muameleye değinerek anlatır. Yıllar sonra evine dönen Odysseus, köle kızlarının sadakatinden şüphelenip hepsini asmıştır. Oysa Odysseus'un davranışı günümüzün etik sistemlerine göre şiddetle kınanır. Leopold bu durumu şöyle açıklar:

Tanrısal Odysseus Truva savaşlarından dönünce, yokluğunda uygunsuz davranışlarda bulunduğundan şüphelendiği bir düzine köle kızın hepsini ipe asmıştı. Kızları asması da öyle herhangi bir ahlaki sorun yaratmamıştı çünkü kızlar onun mülküydü. Şimdilerde olduğu gibi, o zaman da bir mülkün elden çıkarılması bir doğru ya da yanlış meselesi değil, bir kişisel çıkarılara uygunluk meselesiydi.

Odysseus'un Yunanistan'ı elbette ki doğruluk ve yanlışlık gibi kavramlardan yoksun değildi: Odysseus'un kara gövdeli kadırgaları koyu renkli suları yararak onu evine getirmeden önce geçerken zamanda karısının yıllar boyu süren sadakatini kavramların varlığının kanıtıdır. O günlerin etik anlayışı erkeklerin eşlerini kapsıyordu ve, henüz, insan mülkleri buna dahil edilmemişti. (SCA 237) Leopold'a göre etik ilk önce bireyler arasındaki ilişkiyi kapsamıştır. Musa'nın On Emir'i bu ilk aşamaya bir örnektir. Daha sonraki gelişmeler bireyle toplum arasındaki ilişkileri kapsamıştır. Etiğin kökeninde "birbirine bağımlı bireylerin veya grupların birlikte işbirliği geliştirme eğilimleri" vardır (238). Leopold Altın Kural'a ve demokrasiye etik sistemler olarak değinir. Altın Kural bireyi toplumla, demokrasi de toplumsal organizasyonu bireyle uyumlu hale getirmeye çalışır (238). Bireyler ve gruplar arasındaki işbirliği geliştirmeye dair eğilimleri bu şekilde fark eden Leopold, daha sonra modern toplumların etik sistemlerinde toprağın bulunmamasını eleştirir. Leopold'a göre, geleneksel etik sistemlerde insanların birbirlerine karşı yükümlülükleri varken, henüz toprağa karşı sorumluluk duyulmasını gerektiren hiçbir etik bulunmamaktadır. Toprak tıpkı Odysseus'un köle kızları gibi hâlâ bir mülk, ekonomik çıkar sağlanacak bir kaynaktır. Bu durumda Leopold, günümüze kadar

BİLİM ve AKLIN AYDINLIĞINDA EĞİTİM

Gelişen tüm etik sistemlerin sadece insan merkezli olduğunu vurgulayarak toprağı da içine alacak yeni bir etik önerir. Toprak etiğini, topluluğun sınırlarını karaları ve suları, bitki ve hayvanları, yani tüm toprağı kucaklayacak şekilde genişletmek olarak tanımlar. Leopold'a göre, moral topluluğun sınırlarını, toprağı da içine alacak şekilde genişletebilmek için düşünce sistemlerinde önemli değişikliklerin yapılması, "içsel bir değişim" yaşanması gerekir. Her şeyden önce, toprağa salt ekonomik değer verilmesinden vazgeçilmelidir. Zaten "bütünüyle ekonomik nedenlere dayalı doğa koruma sistemlerinde temel bir eksiklik vardır." Bu da "toprak topluluğunun üyelerinin büyük bir çoğunluğunun ekonomik değerinin bulunmamasıdır". Leopold bu görüşü, "Wisconsin'de bulunan 22.000 bitki ve hayvan türünün yüzde beşten fazlasının satılabileceği, yenebileceği veya ekonomik fayda elde edilebileceği şüphelidir" diyerek açıklar.

Doğa korumayı ekonomik sebeplere dayandırmak ekonomik açıdan faydalı türleri ve toprakları belki korur, ancak tüm ekosistemi koruyacak yeni bir etik sistemin ortaya çıkabilmesi için gereken değişimi sağlamaz. Oysa toprağın sağlıklı işleyişi için, insana faydası olsun ya da olmasın (ticari değeri olsun ya da olmasın) ekosistemin tüm unsurlarına ihtiyaç vardır. Leopold bu konuda şu açıklamayı yapar: Sadece ekonomik çıkar güden bir doğa koruma sistemi ümitsizce tek yanlıdır. Böyle bir sistem, toprak topluluğu içindeki ticari değeri olmayan, ama aslında (bildiğimiz kadarıyla) o topluluğun sağlıklı işleyebilmesi için gerekli olan unsurları göz ardı etmeye

ve devre dışı bırakmaya eğilim gösterir. Bence bu sistem, büyük bir gafletle, biyotik saatin, ekonomik açıdan değerli olan parçalarının ekonomik değeri olmayan parçalar olmaksızın işleyeceğini varsayar.

Leopold, bu sözleriyle toprağın karmaşıklığına ve doğanın korunabilmesi için bu karmaşıklığın anlaşılmasının gerekliliğine dikkat çeker. Leopold'a göre bu karmaşıklığın anlaşılması toprağın nasıl sağlıklı işleyebileceğinin anlaşılmasına olanak sağlar. Leopold toprağın sağlığını anlatmak için "toprak piramidi" terimini kullanır. Bu piramitte "Bitkiler güneşten enerji soğururlar. Bu enerji, biyota olarak adlandırılan bir devrenin içinde akar; biyota katmanlardan oluşmuş bir piramitle temsil edilebilir. Bu piramidin en alttaki katmanı topraktır. Toprağın üstünde bitki katmanı, bitkilerin üstünde böceklerin katmanı, böceklerin üstünde kuşlar ve kemirgenler katmanı vardır. Bu şekilde katmanlar, iri etoburların bulunduğu tepe noktasına varana dek, çeşitli hayvan gruplarıyla sürer gider. Leopold katmanlardaki türlerin birbirine bağımlı oluşunu, her katmandaki türlerin bir alt katmandan besin sağlamaları ve bir üstteki katmanın besin ihtiyacını karşılama bakımından açıklar.

Leopold, türlerin besin ve diğer hizmetler için birbirine bağımlı oluşunun besin zincirleri terimiyle açıklandığını, insan da dahil olmak üzere, her türün besin zincirlerinde bir halka olduğunu söyler. Biyotik piramidin sağlıklı işleyişi de "değişik parçalarının arasındaki işbirliği ve rekâbete bağlıdır" Leopold Almanac'daki çeşitli yazılarda bu görüşleri vurgulamak için, derin doğa tarihi bilgisini kullanarak örnekler verir. Örneğin ünlü "Marshland Elegy"

• TOPRAK

(Sulak Alana Ağıt) adlı yazısında, binlerce yıl sağlıklı kalabilmiş sulak alanların kurutulması besin zincirinin bozulduğunu ve böylece Kanada turnasının [sandhill crane] popülasyonunda hızlı azalma olduğundan bahseder. Leopold bu durumu "turnalardan haberi bile olmayan ilerlemenin baş rahipleri"nin yarattığını üzüntüyle anlatır ve yazısında böyle bölgelerin korunmasının ekolojik ve etik bir zorunluluk olduğunu söyler. "Marshland Elegy" uzun bir çalışmanın ürünüdür. Meine'e göre, Leopold turnaların yaşam biçimleri üzerinde yıllarca çalışmış, onların "doğanın düzenindeki rolünü anlamaya" uzun bir süre kendini adanmıştır (330). Leopold'a göre böyle alanların varlığı, türlerin çeşitliliği, birbirine bağımlılığı ve etkileşimleri ekosistemin düzenini sağlar. Ancak, insan faaliyetleriyle ekosistemlerde bozulmalar meydana gelmekte ve kimi zaman bu müdahaleler geriye dönüşü olmayan sonuçlar doğurmaktadır. Leopold bu duruma bir örnek verir:

Başka bölgelerden gelen evcilleşmiş türler yabani olanların yerini alıyor ve yabani türler yeni yaşam alanlarına yerleşiyor. Flora ve faunada dünya çapında belli noktalarda yoğunlaşmalar sonucunda bazı türler normal yaşam biçimlerini terk ettikleri için zararlılar haline geliyor, bazıları ise yok oluyor. Bu tür sonuçlar nadiren önceden görülebiliyor; bunlar yapı içindeki önceden kestirilemeyen ve çoğunlukla fark edilemeyen değişimleri temsil ediyorlar. Leopold'a göre, insan faaliyetleriyle biyotik piramide gelen zararın şiddeti ne kadar düşük olursa, piramidin buna başarılı bir biçimde yeniden uyum sağlaması olasılığı o kadar büyüktür. Evrim sürecinde belli bir noktaya ulaşan sistemin sağlıklı işleyişi, sistemi oluşturan bütün unsurların karşılıklı uyum ve işbirliğine bağlıdır. Bu karmaşıklığı anlamak, yani ekolojik bir bilince sahip olmak, ekolojik sistemlere insan faaliyetleriyle getirilen değişikliğin çevrenin dengesinin bozulmasına yol açacağını bilmek demektir. Kısacası, ekolojik bilince sahip olmak toprağın karmaşıklığının bilimsel olarak anlaşılmasını gerektirir. Leopold, ünlü toprak etiği düşüncesine temel oluşturan bu bütüncü ve yaşam merkezli bakış açısına bilimin bulgularıyla ulaşır. Leopold'u bir doğa yazarı olarak önemli kılan da bu yönüdür. Callicott, "The Scientific Substance of the Land Ethic" adlı yazısında, Leopold'un önemini yazarın bilimselliğinden kaynaklandığını şöyle özetler: A Sand County Almanac'ın modern doğa korumanın [modern conservation] incili olmasının haklı bir sebebi var -burada bilim konuşuyor. ... Leopold'un büyük felsefi ve siyasi başarısının altında yatan, etiğin insanlararası ilişkiden insan-doğa ilişkisine genişlemesi için yaptığı çağrı değildir, bu çağrıyı nasıl yaptığıdır. Kuşkusuz Leopold toprak etiğini çok güzel ve zarif bir şekilde ifade etmiştir, ancak bunu özellikle de bilimin dilini kullanarak yapmıştır. ... Toprak etiği objektifliğini, evrenselliğini, otorite ve gücünü işte bu bilimsel olan kavramsal temelinden alır.

Leopold'un "Toprak Etiği"ni kaleme almasındaki sebep toprağın bir mülk değil bir topluluk olarak değerli olduğunun anlaşılmasını sağlamaktır. Leopold toprağın karmaşıklığını ve bu

karmaşıklığa insan müdahalesinin doğanın dengesini bozduğunu anlatmadan önce toprağın bir “topluluk” olarak görülmesi gerektiğini vurgular. Leopold’a göre, doğa koruma konusunda bir yüzyıldır süren propaganda fazla işe yaramamıştır; bütün yapılanlara rağmen “bir salyan goz hızıyla” yol alınmıştır; atılan “her ileri adımda iki adım geriye” gidilmektedir (243). Bu durum toprağın özsel değerinin vurgulanmamasından kaynaklanmaktadır. Leopold, geleneksel doğa koruma eğitimi etik açıdan “neyin doğru neyin yanlış olduğunu tanımlamıyor, hiçbir yükümlülük getirmiyor, özveri çağrısında bulunmuyor, var olan değerler felsefesinde hiçbir değişiklik gerektirmiyor. Toprağın kullanımı açısından yalnızca kişisel çıkarların kollanmasını teşvik ediyor” demektedir . Leopold’un modeli ise toprakla insan arasında etik bir ilişki önerir. Leopold toprak etiği düşüncesini “toplumsal evrimin bir ürünü” olarak sunduğunu söyler; “ben toprak etiğini kasıtlı olarak toplumsal evrimin bir ürünü gibi gösterdim çünkü böyle etik gibi önemli bir konunun “yazıldığı” vaki değildir” der. Leopold, “Sadece çok yüzeysel düşünen bir tarih öğrencisi Musa’nın On Emir’i yazdığını varsayar; On Emir, düşünen bir toplumun zihninde gelişmiştir, ve Musa bir ‘seminer’ için bunun değişime açık bir özetini yazmıştır. Değişime açık diyorum çünkü evrim hiç durmaz” der .

Leopold, “Toprak Etiği” yazısının ilk başlarında, ekolojik açıdan etiğin ne anlama geldiğini açıklarken belki de toprak etiği için en gerekli eylemi özetler;

“Ekolojik açıdan etik, var olma mücadelesinde hareket özgürlüğüne getirilen bir kısıtlamadır” der. Etiğin bu tanımına göre günlük yaşamın biyotanın sağlığına göre düzenlenmesi, çevre sağlığına zarar verecek her tür davranışın yasaklanması gerekir. Callicott In Defense of the Land Ethic adlı kitabında bu görüşü şöyle açıklar:Çevre etiği insan ilişkilerini insan olmayan doğal unsurlarla birlikte yönetmelidir. Örneğin, hayvanları ve bitkileri etkileyen bazı eylemleri yanlış oldukları için yasaklamalı ya da sansürden geçirmelidir. (63)Farklı türler ve habitatları arasındaki karmaşık ilişkilerin incelendiği ekoloji biliminin ortaya çıkışı çevre etiğine temel olmuştur. Leopold ise “şimdiye kadar gelişen bütün etiklerin tek bir prensibe, bireyin birbirine bağlı bölümlerden oluşmuş bir topluluğun üyesi olması esasına dayandığını” söyler (239). Bireyin içgüdüleri bireyi topluluk içindeki yerini korumak için bir yarışa iter, ancak etik anlayışı onu bu toplulukla işbirliğine de yönlendirir (239). Toprak etiği ise bireyin topluluk anlayışını toprağa doğru genişletir. Bu durumda, Leopold’un açıklamasını yaptığı etiğin ekolojik tanımına göre, doğal dünyanın bütünlüğünü, dengesini ve güzelliğini bozacak her eylem kınanmalıdır. Her ne kadar etiğin evrimi düşüncesi bazı çevrelerce kabul görmezse de, Leopold’un toprak etiği düşüncesi Amerika’da etkili olmuştur. Roderick Nash, “Aldo Leopold and Limits of American Liberalism” (Aldo Leopold ve Amerikan Liberalizminin Sınırları) adlı makalesinde, “Toprak etiği Batı’nın kazanılması ve ülkenin en azından geçici bir dünya gücüne yükselme sürecine şimdiye kadar görülmemiş bir frenleme getirmiştir. Açıkçası Leopold’un felsefesi Amerikalılar’ın doğaya alışlageldik özgürce müdahalelerini ani bir şekilde sonlandırmıştır” demektedir (78). Bu durumda, medeniyetlerin toprak etiğinin sağlayacağı kontrol mekanizmalarına kesin olarak gereksinimi bulunmaktadır. Leopold, “The River of the Mother of God” (Tanrı’nın Annesinin Nehri) adlı önemli yazısında şöyle demektedir:Ekonomiyi baş tacı eden Amerikalı, büyümenin ülke nüfusuna ve banka hesaplarına her sene eklenen sıfırlar olduğunu düşündüğünü net bir şekilde gösterdi. ... Kesin olarak belirtmek istiyorum ki, yarış ve sıfırlar uğruna bu düşüncesizce koşuşturmada, gelecekteki Amerikalıların ruhsal ve fiziksel refahı için korunması gereken bir şeyin son kalıntılarını da çığnıyoruz, uzun vadede bu bize birkaç milyon daha az zenginliğe ve nüfusa mal olsa bile. Bana öyle geliyor ki, çevrenin korunmasında, övündüğümüz üstünlüğümüzün en son sınavını geçemiyoruz. Önce patatesi sonra da kendini yok eden patates böceğinin biyolojik kategorisine geri dönüyoruz.

Bütün bunların kısa bir özetini yapmak gerekirse, toprak etiğinde başlıca dört prensip ön plana çıkar. Birincisi, toprak, yani ekosistem, birbirine bağlı unsurlardan oluşmuş bir sistemdir; toprağa ekonomik fayda sağlayan bir ürün olarak değil bir topluluk olarak bakmak gerekir. İkincisi, Homo sapiens toprak topluluğunun fatihi değil sade bir üyesidir; eğer biyotik topluluğa zarar verecek bir eylemde bulunacak olursa, etik dışı davrandığı için suçlu sayılmalıdır. Üçüncüsü, esas olan biyotanın bütünlüğüdür; insanoğlu kendisinin ve diğer canlıların doğadaki konumunu ve değerini ancak bütünü göz önünde bulundurursa anlayabilir. Sonuncusu, insan olarak görevimiz toprağa karşı ahlaki yükümlülük duyabilmek ve toprağı korumaktır, zira Leopold “bir eylem biyotik topluluğun bütünlüğünü, dengesini, ve güzelliğini koruduğunda doğru, aksi takdirde

yanlış bir eylemdir” demiştir. Ekosistemin dengesini ön plana alan bu yaşam merkezli görüşlerle Leopold, Oelschlaeger’in deyimiyle, “modern bilimin çocuğu olan geleneksel, insan merkezli ekolojiyi terk ederek, cesur ve yeni bir ekolojiyi benimsemiştir” . Oelschlaeger, toprak etiğini “modern bilimin duruşundan devrimci bir ayrılış” olarak nitelendirir: Klasik bilim, akıl-madde ve gerçek-değer dualitelerine [ikilik] Kartezyen bağlılıklarda görüldüğü gibi, insanoğlunun etik eylemlerine bilişsel bir statü vermez. ... insanoğlu, ancak hareket halinde bir makine olarak görülürse, doğanın içinde yer alır. Leopold ise insan türünün, ekolojik açıdan (ve zamana göre) bakıldığında, doğanın bir parçası olduğunu fark etmiştir. İşte, indirgemeci ve mekanistik değil de içsel olarak sinoptik ve organizmik olan toprak etiğinin bilişsel gücü burada yatar. Klasik bilimin doğaya “hareket halinde bir makine” statüsü veren bakışını vurgulayan Oelschlaeger, insanoğlunun böyle bir doğayla sadece uzaktan ilintili olduğunu söyler. Leopold’a göreyse, insan türü doğadan ayrı değildir, doğanın bir parçasıdır. O halde, insanoğlunun, parçası olduğu bu doğayı koruma yükümlülüğü vardır (Oelschlaeger 206). Leopold “Toprak Etiği”nde, insanın biyotik topluluğa hükmedici rolünü bırakması gerektiğini işte bu yüzden vurgular. Toprak Etiği için Lirik Anlatım Bu noktada bir soru ile karşılaşabiliriz. Acaba A Sand County Almanac bilimsel ya da felsefi bir kitap mıdır? Her ikisi de değildir. Almanacesas olarak bilimselliği lirik bir anlatımla birleştiren güçlü bir edebi eserdir. Leopold, Almanac’ın son bölümünde önerdiği toprak etiğinin benimsenebilmesi için bu lirik anlatıma başvurmuştur; çünkü bilimin ya da felsefenin duygulardan yoksun anlatımı insanın toprağa olan tavrında gereken değişikliği sağlamaya yetmez. Leopold’un dediği gibi, “toprağın bir topluluk oluşu ekolojinin temel kavramıdır, ancak toprağın sevilmesi ve sayılması etiğin bir uzantısı”dır toprağın sevilmesi ve sayılması da yazarın bilimsel ve felsefi görüşlerinin, duygularının tüm yoğunluğuyla birleştiği bir anlatımla gerçekleşebilir. Gerçekten de A Sand County Almanac okuyucunun hafızasından silinmeyen ifadelerle doludur. Almanac’ın daha önsözünde gördüğümüz şu duygu yüklü satırlar kitabın bütününde gözlenir: Rüzgârlar ve günbatımları gibi, yaban olanlar hep yaşayacak sanıldı, ta ki ilerlilik onları yok etmeye başlayınca kadar. Şimdi daha da yüksek bir yaşam standardının doğal, yabanıl ve özgür olanları yok etmeye değil değmeyeceğini soruyoruz kendimize. Biz azınlıkta kalanlar için yaban kazlarını görmek televizyondan daha önemli ve bir rüzgâr çiçeği bulabilme fırsatı konuşma özgürlüğü kadar geri alınamaz bir hak. Leopold, bir çam ağacının yaşama hakkını “Pines Above the Snow” (Karlara Üzerinde Çamlar) adlı yazısında şöyle dile getirir: Yaratıcı eylem genellikle tanrılara ya da şairlere özgüdür, ama mütevazı bir insan da, nasıl yapacağını öğrenirse bu kısıtlamayı yenebilir. Örneğin bir çam dikmek için tanrı ya da şair olmak gerekmez; yapılması gereken tek şey bir kürek edinmektir ve en beceriksiz kişi bile, “Bir ağaç olsun” [Let there be a tree] diye buyurdu mu, bir ağaç oluşur. Eğer vücudu sağlamsa ve küreği keskinse on bin tane de yapar. Ve yedinci gün küreğine dayanıp ağaçlarına bakar, ve onların iyi olduğunu görür. ... Bir çam için yeni yıl, en uç dalların tomurcukları “muma” dönüştüğünde, Mayıs’da başlar. Yeni büyüyen yapraklara kim bu adı verdiyse belli ki çok ince bir ruhu var. “Mum” kelimesi iyi bildiğimiz gerçeklere sanki klişe bir gönderme gibidir ... Ama çamlarla yaşayan insan mumun daha derin anlamları olduğunu iyi bilir, çünkü mumun ucunda geleceği aydınlatan ebedî bir alev yanar. Mayıslar boyu benim çamlarım mumlarını gök yüzüne doğru takip ederler, her biri zirveye doğru yol alır, ve her biri zirveye ulaşmaya çalışır, yeter ki borular çalmadan önce önlerinde yeterince sene olsun.

Bölümlerin her birinde Leopold, “Toprak Etiği”nde vurguladığı gibi, topluluk anlayışını tüm toprağa genişletmiştir. Kır yaşgünleri, yabani çiçeklerin yıldönümleri, kızkuşunun uçma okulundan mezun oluşu, yerel çiçeklerin cenazesi , çam ağaçlarının evlenme yaşı ve daha niceleri anlatımının vazgeçilmez öğeleridir. “Devlet adamları için yarımkürenin dayanışması yeni bir gelişmedir, ama göklerin tüylü donanmaları için bu yeni bir gelişme değildir” der .

İnsanoğlunun doğadaki güzelliklere gözünün kapalı olduğunu, medeniyetin florayı yok ettiğini anlattığı “Prairie Birthday” (Kır Yaşgünü) başlıklı yazısında şöyle açıklar:

Karayolları Genel Müdürlüğü, yazın Silphium’un açtığı üç ay boyunca, bu yoldan senede 100.000 araç geçtiğini söylüyor. Bu araçların içinde tarih dersi diye bilinen şeyi almış olan en az 100.000 kişi olmalı ve bitki bilimi denen şeyi de alan belki 25.000 kişi. Ama bunların içinde bir düzinesinin bile Silphium’u gördüğünden emin değilim ve bunlardan da bir tanesi bile bunun öldüğünü fark etmeyecek.

Leopold'un bu anlatım biçimiyle amacı toprak topluluğunun her bir üyesinin yaşam hakkı olduğunu göstermektir. Ancak bu topluluğun yaşam hakları yıkıcı insan faaliyetleriyle, kısa vadeli çıkar sağlayan ekonomik büyümeyle, bilim ve teknolojinin yanlış uygulamalarıyla, ilerleme ideolojisiyle bozulmuştur.